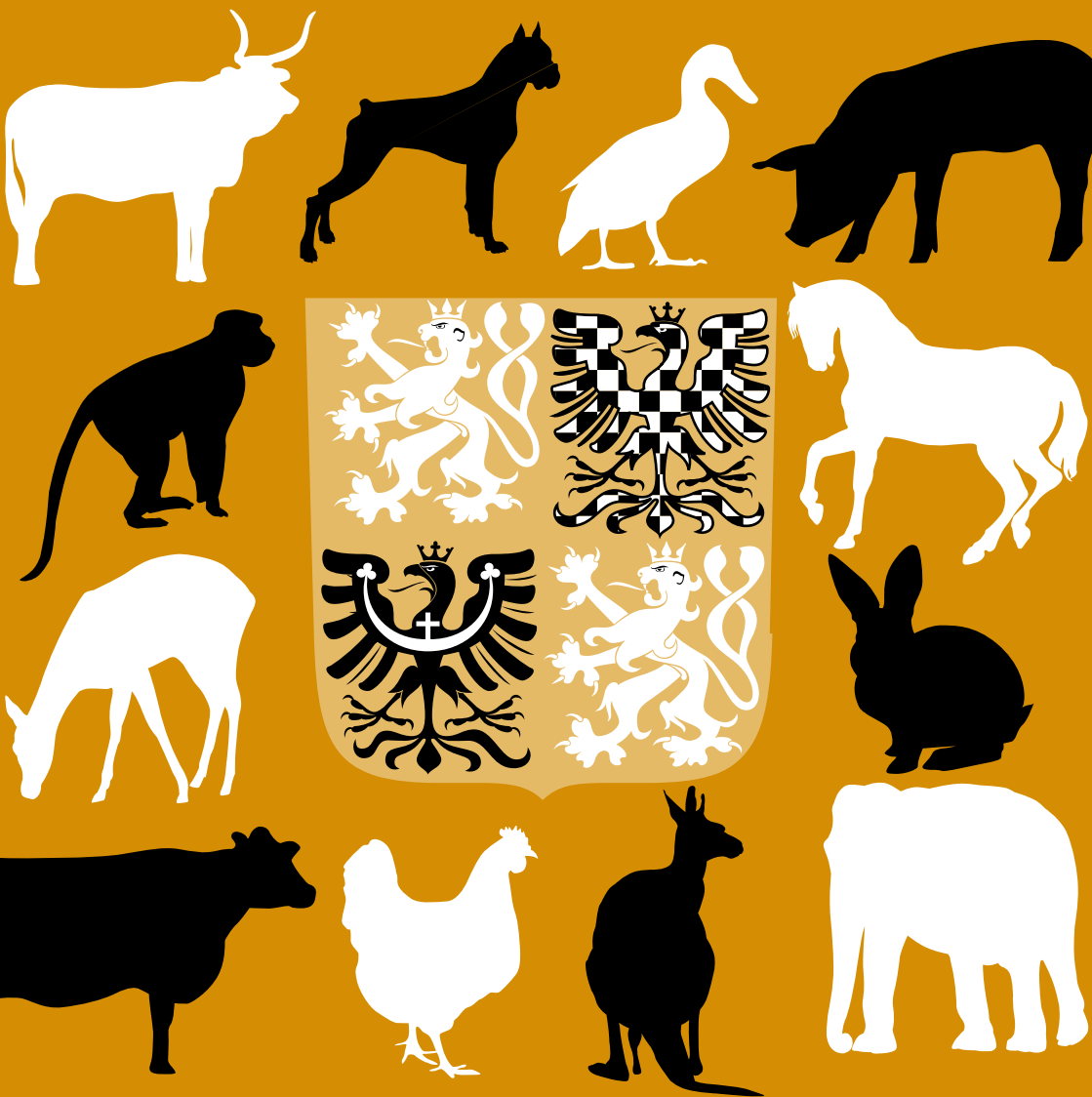

BRATRSTV4

EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ roč. 51/2010

VOLIT, ČI NEVOLIT?

JEZTE SMETANU A MED!

KOUSACÍ A POŽÍRACÍ TOUHY

VOLEBNÍ MATEMATIKA

EASTER IN AMERICA

Úvodník: Jezte smetanu a med!	Marie Medková	2
Píseň písní: Dívka pokoje a míru	Tomáš Matějovský	4
Volit, či nevolit?		
• „Nás, římské občany...“	Zdeněk Bárta	5
• Je čas na obměnu politické elity; rozhovor s P. Drulákem	Ester Hubená	6
• anketa - Jaký by byl Váš volební program?		8
• Volební matematika	Tomáš Groll	9
LífeTool aneb Nástroje pro život; Projekty Diakonie	P. Hanych, M. Moravcová	10
e!BULVY: „MESH - Mezinárodní Evangelické Sportovní Hry“	mgtn	15
Duchovní povzbuzeníčka: Kousací a požírací touhy	Marie Medková	16
Církev za hranicemi: Grenoble a L'Eglise réformée	Anna Kratochvílová	17
Když si děda babičku namlouval	Alžběta Matějovská	18
Bible prochází žaludkem: A taste of honey	Klára Schneiderová	19
Dům se zelenou střechou; recenze	Olcha RichtEROVÁ	20
Black Eyed peas; recenze	Pavel Martinů	21
An American's view: Easter in America	Barb Iverson	20
Všimli jsme si	Olcha RichtEROVÁ	22
O pohár Orebítů; zpráva	Iveta Dufková	22
Informatorium evangelicorum/Akce mládeže...	Medková, Erdingerová	23

Autor obálky: Poldislaf

Ilustrace str. 3: Daniela Toullová

JEZTE SMETANU A MED!

Marie Medková

Bude jíst smetanu a med, aby dovedl zavrhnout zlé a volit dobré. Iz 7, 15

Dejme si pohár. Jahody, broskve, zmrzlina. A na vrchu pravá smetana, dala by se krájet. Zdobená zlatavými cestičkami medu. Slastná představa, že byste ji klidně zařadili do ráje? Nejsme daleko od Izajáše. Smetana a med, ty označuje za pokrmy mesiášské doby. Kdo je jí, získává moudrost. Ještě aby ne, vždyť jsou plné minerálů, vitamínů a tuku. Med-antibiotikum léčí. Mléko vyživuje a detoxikuje. Oběho stačí troška a nasytí, takže je dost pro všechny. I moudrosti může být dost pro všechny. Posiluje bystrý rozum

a schopnost rozlišovat dobré a zlé, prospěšné a srážející. Léčí tak člověka samotného i společnost. Odplavuje nedobré, zbytečné a škodlivé. Dává růst.

Velmi záleží na tom, komu nasloucháme, co čteme, zda nad tím vším uvažujeme a dáváme si pět a pět dohromady. A taky jak často tohle všechno provozujeme.

Co je vaším každodenním pokrmem? Co ve vaší nehmotné stravě převládá? Kvalitní strava posiluje tělo i rozum. Proto jezte smetanu a med a stravujte se moudrostí! S moudrou volbou nemusíme čekat na dobu, kdy přijde Mesiáš. ■

Už zase??

DÍVKA POKOJE A MÍRU

Tomáš Matějovský

Píseň písní 7.1–14

Tanečníci vyzývají dívku k tanci, aby ji viděli v celé kráse a mohli ji v písni oslavit. Její jméno je Šulamítka. Slyšíme v něm výraz šálóm, pokoj. Snad „dívka pokoje a míru“? Šulamít může být také protějšek ke jménu Šalamoun. Žena Šalamounova - „Šalamounka“? Někteří se pokusili jméno přepsat na Šúnamítka, pak by to mohla být Šúne-manka Abíšaga z 1.Kr 1,3. Ale v Bibli nemůžeme přepisovat. Jisté je, že se ve jménu snoubí pokoj, mír a krása s moudrostí. Nebo tady nalézáme pozůstatek pohanského obřadu a vystupuje tu bohyně Ištar v obřadním svatebním tanci? I to je možné. Je to tanec táborový, kolový, mečový nebo válečný? Nevíme. Jisté je, že je to oslava krásy ženského těla. Tělesná krása je jistě důvodem k oslavě Hospodina! Právě v ní můžeme spatřovat velikost Jeho darů i zázračnou krásu celého stvoření. A pokud by se snad jednalo o bojový tanec před zástupy bojovníků, je to obraz zápasu se silami ničícími lásku. Vždyť opravdová láska se musí vyrovnávat s celou řadou ohrožení! Ale Bůh stojí na její straně a chrání ji. Dívka je svojí krásou a bohatostí podobná Zemi zaslíbené. Jako země byla dána Pánem Bohem Izraeli, tak je láska dána lidem.

Nohy ve svatebních opáncích a krouživý pohyb boků ukazují lásku jako součást života. Láska není nehybná! Teprve v dynamickém pohybu života spatříme celou její krásu.

Břicho, pupek a prsa jsou znaky plodnosti. Rodit hodně dětí a mít pro ně dostatek mléka, to je znamení velkého a mocného Božího požehnání, které přináší jistotu do budoucnosti jednotlivcům i celému lidu. Hrdlo, popsané jako věž ze slonoviny, to je luxusní stavba vyzdobená drahým materiálem. Žena je umělecké dílo Božích rukou. Proto je oslavována a ctěna. Oči milé jsou

jako Chešborské rybníky u Batrabímské brány. Větší význam než zeměpisné údaje má symbolika slov. Chešbón souzní se slovem „myšlení“ a Bat-rabím znamená „dcera Velkých“. Dívka je moudrá a vznešená žena. Hlava je krásná jako pohorí Karmel (jižně od města Haifa). Nos je jako strážná věž. To není urážka. Žádný pršák nebo račafák, ale nástroj citlivý a vnímavý kvůním.

Dívka je palma, dávný (i pohanský) symbol životní síly (Ž 92,13) a plodnosti. Sloupy v izraelských svatyních měly podobu palm (Ez 40,16; 41, 18; 1Kr 6,29). Krása a přitažlivost milé, dary Boží a znamení Jeho požehnání, vedou milého k rozhodnutí: Vystoupím na palmu! To znamená: společně přijmeme a budeme sdílet to, co je oslaveno, vychváleno a nabídnuto. „Já jsem svého milého.“ Patříme k sobě jako člověk patří Bohu, říká dívka milému.

Proto vycházejí na pole, které je posvátným místem a poskytuje ochranu proti zlu. Budou tam spolu vyhlížet nový společný začátek. Na vinici, v pucích vinné révy a granátových jablek bylo možno spatřit znamení a být účasten plodivých sil přírody. K tomu krásně voní „jablíčka lásky“ (Mandragora autumnalis/officinaria) a další afrodisiaka.

Byli jsme svědky obřadu posvátných zasnub, které slavili pohané při jarních slavnostech nebo zasnub dvou lidí, či dokonce vidíme obraz lásky Pána Boha k jeho lidu? V každém případě jsme se potkali s láskou, která si přivlastňuje a zároveň se dává; je štedrá i výlučná, vznešená i moudrá. Tak jako je tomu v lásce dvou lidí i v lásce mezi Bohem a jeho lidem. ■

Píseň písní, Zely Smekhov

„NÁS ŘÍMSKÉ OBČANY, ...“

Zdeněk Bárta

...veřejně a bez soudu zbili a zavřeli do vězení. A teď se nás chtějí ve vši tichosti zbavit? To ne!“ Tak protestuje apoštol Pavel vůči bezpráví a donutí soud, aby se mu omluvil a propustil jej. (Sk 16,37) I jindy byl Pavel dbalý práva a varoval křesťany před pohrdáním politikou. Nabádal své současníky, aby respektovali politickou moc, pokud se drží svých úkolů (Ř 13). Využíval všech svých práv, včetně odvolání se k samotnému císaři ve svém soudním sporu (Sk.25,11).

Ale nejde jen o Pavla: nikde v Bibli nenajdeme oporu pro lhostejnost věřícího člověka k politickým souvislostech. Naopak – touha po spravedlnosti ve světě je jedním z pilířů biblické víry. Sám Bůh se v Desateru legitimuje jako ten, který vyvádí z otroctví. Když se věřící či církve „nepletou do světských záležitostí“, uprostraňují zlu a slouží hříchu svou pasivitou a lhostejností vůči zlu kolem sebe. Takoví křesťané zrazují prorocké spojení víry a činu, charakteristické pro Písmo, a redukují křesťanství na subjektivní „duchovní“ zbožnost uzavřenou do svatouškovských ghatt svých denominací.

Ježíš sám na sebe vztahuje prorocké poslání: „... přinesl chudým radostnou zvěst, vyhlásil zajatcům propuštění, slepým navrácení zraku, propustil zdeptané na svobodu.“ (Lk 4,17n)

Máme teď v Čechách před volbami. Dovolím si laskavým čtenářům Bratrstva zpochybnit alespoň tři základní omyly, které se v církvi i ve společnosti běžně tradují o volbách. Samozřejmě pouze těm čtenářům, kteří chtějí být aktivními občany jako apoštol Pavel a nesnižují se dobrovolně na úroveň bezprávných pasivních otroků.

Politika je svinstvo

Omyl první. Politika je od slova „polis“, obec, a znamená prostě péči o vinici, na které žijeme a která nám byla svěřena do péče. Žel, při zušlechťování naší vinice

se občas umažeme od nějakého toho hnoje, či nás poškrábe nějaký ten škůdce a parazit, kterého je třeba odstranit. Ale představa, že se lze štítivě stáhnout z vinice Páně do ráje svého náboženství a tím si zachovat čistý štít, je nejen naivní, ale hříšná. Platí zde: „Ať se modlíte sebevíc, neslyším: Učte se činit dobro. Hleďte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy.“ (Iz 1,15n) To všechno a mnohé jiné popsané v Bibli je právě politika. Být lhostejný k potřebám světa znamená být zmařenou solí.

Chodit k volbám nemá smysl

Omyl druhý. Volby jsou základním institutem demokratického státu. Na tom, jak dopadnou, záleží vývoj celé řady nesmírně důležitých věcí: zahraniční politiky, bezpečnosti, justice, vztahu k menšinám, korupce, vědy, školství, staveb dálnic, těžby uhlí, vztahu k přírodě obecně atd atd. O tomhle a mnohém ostatním že by nemělo smysl spolurozhodnout svým hlasem? To rádo by pyšně „já se jim na to vykašlu“ je hrozně pitomoucké. Jakým jim? Ta věta prozrazuje na svého autora, že je mu jedno, v jakém světě žije. Nevolic po mém soudu nemá právo hubovat na poměry, když pro ně neudělá alespoň to základní minimum, totiž nepřispěje k rozhodnutí, kteří lidé získají v jeho státě či obci politickou moc.

Volbou malé strany propadne můj hlas

Omyl třetí. Zmasírování předvolebními průzkumy máme strach, aby náš hlas „nepropadl“ a dáme proto hlas straně, které předvolební výzkumy přiřknou minimálně oněch magických 5%, i když bychom chtěli volit stranu jinou, malou. Je to škoda. Podle našeho systému přepočítávání hlasů ve volbách opravdu náš hlas může být přepočten vítězným stranám. Jenže: když si to řekne-me všichni, předem se vzdáváme.

A navíc a hlavně: náš hlas má obrovský význam pro státní finanční příspěvek politickým stranám, který je hlavně pro malé strany životně důležitý. Jestliže strana získá alespoň 1,5% hlasů, obdrží jednorázový příspěvek na úhradu volebních nákladů ve výši 100Kč za každý odevzdaný hlas, tedy i ten náš. Například v minulých volbách obdržela SZ přes 330 000 hlasů (6,29%), což znamenalo jednorázový příspěvek přes 33 milionů korun. Politická strana, která by při stejné volební účasti jako před třemi lety získala 3% hlasů, by tedy získala asi 15 milionů korun, což představuje velkou pomoc pro práci strany.

Strana s 3% hlasů obdrží každý rok 6 milionů korun plus 200 tisíc za každých dalších 0,1% hlasů. Za čtyřleté volební období představuje státní dotace pro stranu, jež získá přesně 3% hlasů, 24 milionů korun. Ty

umožní politické straně alespoň vyvíjet činnost a připravovat se například na komunální volby, u nichž tento systém státních příspěvků není.

Náš hlas i pro politickou stranu, která ve volbách získá jen 1,5% (či 3%) tedy neznamená vůbec hlas propadlý. A navíc: malé strany peníze smysluplně využijí, zatímco velké strany polepí celou republiku za stovky milionů státního příspěvku nesmyslnými billboardy, protože nevědí, co s penězi.

Bez politických stran se v demokracii neobejdeme a je nedůstojné se jejich výběru nezúčastnit. Svým hlasem navíc můžeme značně pomoci té straně (či hnutí), která je nám sympatická, i když se třeba tentokrát do parlamentu nedostane. Proto – pojďme volit! Patří to k naší víře.

Autor, jinak evangelický farář, byl v letech 2000-2006 senátorem. ■

JE ČAS NA OBMĚNU POLITICKÉ ELITY odpovídá P. Druhlák

Rozhovor s politologem Petrem Druhlákem o volbě nevoličů, občanských iniciativách a umění kompromisu.

Volit, či nevolit?

To je osobní věc, základní rozhodnutí každého. Celkem rozumím skepsi těch, kteří volit nepůjdou, protože nevidí stranu, s níž by se mohli ztotožnit a které by mohli věřit. Na druhou stranu postoj těch, kteří jdou volit, protože to považují za svou občanskou povinnost, je samozřejmě důležitý a konstruktivní. V současné situaci považují tyto postoje za rovnocenné.

Nemyslím si, že když někdo nejde volit, vzdává se tím jakékoli angažovanosti. Každý se může angažovat v různých občanských iniciativách. Tím, že nejde volit, získává politická elita signál, že vlastně nikdo z nich není důvěryhodný. To, co se tady děje v posledních několika letech, je skutečně znepokojující a nemyslím si, že by to

standardní mechanismy mohly zlepšit.

Minulý rok jste před plánovanými předčasnými volbami publikoval v Lidových novinách článek, který prakticky vyzýval k bojkotu voleb. Změnil se nějak váš postoj od té doby?

Nijak zásadně se nezměnil. Ale tím nechci říct, že ten, kdo jde volit, páchá něco špatného. Každý člověk, kterému není lhostejné jeho okolí, se potýká s otázkou koho volit, jestli zase jít cestou nejmenšího zla. Ale aspoň pro mě se v tom loňském roce přesáhly určité hranice, kdy jsem si řekl „ne, už to nemá smysl“. Zatím jsem žádnou pozitivní zprávu, která by mě přesvědčila o něčem opačném, nedostal.

Jak odlišit pasivního a aktivního nevoliče? Jak nahradit to, že nepůjdu volit?

Když člověk nevolí, tak se špatně odliší od lhostejných nevoličů. Dá se také nevolit

tím, že hodím prázdný lístek. Ale alternativy je tady v občanských iniciativách. A koneckonců toto je časopis pro mladé lidi, kteří se angažují v církvi, to je také určitá možnost, jak budovat komunitu mimo politické struktury. Problém je v tom, že od určité chvíle jsou důležitá rozhodnutí vlastně rozhodnutí politická. Nemyslím si, že by bylo správné trvale ignorovat mocenské struktury, to nelze, ale pokusit se je obrotit z občanské společnosti.

Jak tedy konkrétně změnit náš politický systém? Vznikají i nové strany, které se snaží změnit politiku zevnitř.

Některé strany jsou nové jen podle jména a v jejich čele stojí protřelá tvář. Ale jsou tady i strany opravdu nové, které vycházejí z občanských iniciativ. Já jsem z tohoto hlediska skeptický. Protože aby mohly být úspěšné, musí se stát součástí systému, a ten systém je korumpující. Jen systémová změna může přinést nějaké řešení.

Co si pod tou změnou představit?

Pro mě a pro mou generaci je hrozně důležitý zážitek listopadu 1989, ta situace byla v mnoha ohledech dost podobná té dnešní. Samozřejmě nechci srovnávat komunistický režim se současností. Žijeme ve svobodě, a to je ta zásadní věc. Pocit bezvýchodnosti z chátrající politiky je ale podobný. Komunističtí funkcionáři neměli ve společnosti žádnou legitimitu, nikdo jim nevěřil, bylo to nutné zlo, postavené na lži. V oné době pak ale došlo k zásadní obměně politické elity. A tato zásadní obměna, ne nějak postupně pomocí malých straniček, to je to, co já mám na mysli.

Vždy se ve společnosti vytvoří urči-

té struktury, které budou omezovat svobodu a možnosti, to je asi nevyhnutelné. Ale je důležité, aby tady byla možnost času od času ty struktury změnit. A myslím, že po těch dvaceti letech je čas na obměnu těchto struktur. Ze současného volebního mechanismu se stala pouze součást reprodukce elity, nikoliv možnost její změny.

Co říkáte na iniciativy typu Inventura demokracie*?

Inventura demokracie se mi hrozně líbila. Byl tam vtíp i hloubka, ukázali trochu bídu našeho politického života. Teď je otázka, co dál. Myslím, že situace ještě nedozrála k tomu, aby lidi chodili na náměstí a bouřili se, říkali: Ne, dost! Nicméně pokud bude česká politika pokračovat v těch cestách, které si vyšlapala v posledních letech, tak už je to jen otázka času, kdy k tomu dojde.

Co chybí českým politikům?

Já vidím politiku především jako místo kompromisu. Je třeba dělat ústupky a ne vše může být z programu uskutečněno. Ale to, že třeba spadla vláda během našeho předsednictví EU, je právě výsledek neschopnosti kompromisu. V té chvíli politika selhává. Politika nesmí být úplně amorální. Prostě tam budou kompromisy, které nebudou vyloženy principiálního člověka úplně uspokojovat. Ale to neznamená, že se všechny principy hodí z okna. Myslím, že je to skutečně někde mezi, a v tom je právě to obrovské umění politiky.

** studentská iniciativa ke dvacátému výročí 17. listopadu 1989, viz <http://www.inventurademokracie.cz/>*

Rozhovor připravila a vedla Ester Hubená ■

JAKÝ BY BYL VÁŠ VOLEBNÍ PROGRAM?

Denisa Dohányosová,
koordinátorka nízkopra-
hových programů
YMCA Praha o.s.

Konec vykrádání státního rozpočtu všemožnými lobby. Zvýšení transparentnosti politiky nejen na státní, ale i na lokální úrovni. Podpora trhu, ekologických technologií a rozvoje vědy. Snížení státního dluhu. Realizace konzistentní a promyšlené zahraniční politiky v rámci EU. A bylo by toho určitě ještě víc.

Zdeněk Susa, lékař

Křesťané patří podle mne do politického středu. V křesťanství je silný sociální důraz (jakási „levicovost“). Ale současně – a to zvláště v evangelictví – také silný důraz na to, že se máme sami o sebe postarat, že neseme osobní odpovědnost za svůj život (jakási „pravcovost“). U křesťana se navíc předpokládá, že bude férový; a to musí platit i u volebního programu. Křesťan určitě nemůže být extrémista. Určitě půjdu volit. Výběr nebudu mít lehký, ale půjdu – patří to k odpovědnosti, kterou mám nejen za sebe, ale i za společenství, ve kterém žiju.

Pavel Kašpar,
farář, člen synodní rady

Určitě volit. Od roku 990 volím pravidelně. Kdo nevolí, podporuje komunisty, nacisty a jim podobné. Předpokládám, že čtenáři Bratrstva nejsou příznivci politických ex-

tremistů. Můj volební program: středová strana s důrazem na lidská práva, ekologii a prostá korupce, tedy zelená.

Klára Šimková, písničkářka

Ve své podstatě principy liberální demokracie:
Svoboda pohybu.
Rovnost před právem.
Svoboda projevu.
Svoboda tisku.
Svoboda shromáždění.
Svoboda vzdělání.
Svoboda náboženství.
Nezávislost judikatury.

Ondřej Semotán,
student zahradní architektury,
hkkfilm.eu

Jistě by byl primárně založen na principu nekonání nevratných škod. To zní sice dost povrchně, ale existuje řada takových problémů, které lze řešit pouhou restrukturalizací. Určitě by také mělo padnout slovo zjednodušování. Myslím ale, že bych nebyl příliš populární, změny by přišly za cenu ztráty pohodlí, a to je dnes nedotknutelný fenomén a projev „svobody.“ Bohužel.

Ivo Mareš,
farář ČCE v Praze na Smíchově

Jednoduchý: poctivá práce, čestné jednání, transparentní rozhodování o veřejných financích. Volit rozhodně ano, vážit si svého hlasu a dát jej tomu, komu opravdu chci. Nevolit z nouze někoho, koho vlastně nechci, ale stejně ho volím, aby to nevyhráli „ti druzí“.

Tomáš (21) Nezvyšování důchodového věku.
 Bára (20) Nový, s mnoha změnami.
 Kryštof (18) Zlidštění školství, vypořádání s komunisty, motto: Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávisť.
 Láďa (16) Zefektivnění školství, hlavně výuky cizích jazyků.

Otázka příště: „Jak ovlivňuje víra váš názor na předmanželské soužití?“
 Odpovědi na adresu: bratrstvo@evangnet.cz s předmětem VOX POPULI do 20. 4. 2010

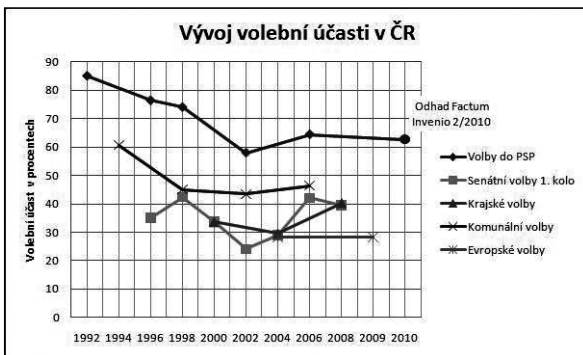
téma

VOLEBNÍ MATEMATIKA

Tomáš Groll

Co může lidi přivést k urnám? Tedy - k těm volebním.
 Každý hlas má svůj efekt. Dokonce ani nemusí záležet, pro koho jedinec hlasuje, přesto jeho hlas v našem volebním systému ovlivňuje počet mandátů, které jsou přiděleny krajům a které jsou následně přerozdělovány stranám. Pokud je v nějakém kraji výrazně větší volební účast, než je republikový průměr, může se za tento kraj dostat do poslanecké sněmovny více poslanců, kteří mohou lépe „kopat“ za svá města a za svůj kraj.
 Samotná volební účast má ještě jeden význam. Strany lze, trochu uměle a nejistě, dělit na strany s pevnějším voličským jádrem (KSČM, ODS) a na ty s méně rozhodnutými voliči. Nízká volební účast by pak měla napomáhat právě těm stranám, co mají věrné a spolehlivé voliče, co jdou volit „za každého počasi“.
 Pro toho, kdo tvrdí, že jeho hlas se v těch statistických odevzdaných hlasů ztratí, uvedu malou ilustraci. Pojďme si zahrát trochu na „kdyby“. Kdyby v Libereckém kraji v roce 2006 získala strana zelených o 38 hlasů více a KDU-ČSL o 38 hlasů méně, pak by SZ měla v parlamentu o jeden mandát více na úkor KDU-ČSL. Pár desítek hlasů rozhodlo. Podobně v Jihočeském kraji pokud by ČSSD získala o necelých 200 hlasů více a ODS naopak méně, povolební koaliční projekt ODS by měl jen 99 poslanců bez přeběhlíků/konstruktivních poslanců. Nezdá se to, ale ve volební matematice opravdu může hrát důležitou roli každý hlas. Kdo ví, jaká bude situace v květnu právě ve vašem kraji.

*Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2002 volební účast 64,47% - 5 372 449 z 8 333 305 (voliči v seznamech)
 Poslanecký mandát získávan za cca 20 000 - 22 000 hlasů (podle kraje)*

LIFETOOL ANEB NÁSTROJE PRO ŽIVOT

P. Hanych, M. Moravcová

Kolik hodin denně strávíte pohledem do obrazovky počítače? Kolik běžných denních úkolů byste ještě zvládli bez jeho pomoci? Ne, tenhle článek nebude o tom, jak to škodí očím, tělu nebo společnosti. Počítač, internet a elektronický svět se staly samozřejmou a v podstatě nepostradatelnou součástí našich dnů, našich životů. Může se nám to nelíbit, má to i stinné stránky, ale troufám si říct, že ty pozitivní převažují. Naučili jsme se elektronická média vnímat jako docela dobrý nástroj k životu.

Aby mohl elektronický svět sloužit jako nástroj k životu i lidem s nejrůznějšími postiženími (nežádka je pro ně počítač základní možností komunikace vůbec), je tu mezinárodní projekt LifeTool, k němuž se připojila také Diakonie ČCE.

Kdo jste na loňském sjezdu mládeže v Kolíně navštívili internetovou kavárnu pražské mládeže, mohli jste kromě běžných „pécéček“ spatřit také zařízení, jaké se hned tak nevidí: speciální počítač ovládaný očima. Přivezli ho lidé z Diakonie a přímo na místě jste si ho mnozí mohli vyzkoušet. To vše za asistence a výkladu paní Marty Moravcové, která má projekt LifeTool za Diakonii na starosti.

Tenhle zázrak, který se jmenuje Tobí a stojí asi 10 tisíc Eur, však není zdaleka jediným „koněm“ projektu. Existuje totiž celé poradenské centrum LifeTool, To nabízí řadu speciálních kompenzačních pomůcek pro děti i dospělá s různými postiženími. K vidění a vyzkou-

šení jsou klávesnice nebo hlasové komunikační pomůcky, stejně jako alternativně ovládané hračky, ergonomické pomůcky a speciální software, počítače ovládané jednou klávesou či dechem. Navíc jsou tu speciálně vyškolené poradkyně, které vám rády pomohou a poradí, pomůcky doporučí nebo i zapůjčí. Cílem je totiž poskytovat individuální řešení, která obstojí v každodenním používání. Bezplatné poradenské centrum LifeTool najdete v Praze 4, v Šípkové ulici 1838/1. Termíny je třeba dohodnout telefonicky (viz kontakt na konci).

Hrát si s plyšovou hračkou, zapnout kazetový magnetofon nebo CD přehrávač, obsluhovat elektrickou železnici, listovat obrázkovou knihou nebo vymalovávat omalovánku – pro někoho samozřejmost, pro dítě s tělesným postižením bez pomoci ošetřující osoby mnohdy nemožné. Speciálně upravená hračka nebo odpovídajícím způsobem naprogramovaný software jsou dílčími, ale důležitými a velkými kroky směrem k samostatnosti i plnějšímu a svobodnějšímu životu.

To platí také pro techniky čtení, psaní a počítání. LifeTool nabízí na 12 vlastních vývojových softwarů, které umožňují výuku čtení, psaní a počítání pro děti s postižením ve spojení s počítačem. V Rakousku byly všechny softwarové programy LifeTool schváleny Ministerstvem školství a doporučeny k využití v integrované výuce. Kromě toho vyvinul LifeTool IntegraMouse, počítačovou myš, která může být obsluhována pouze ústy.

Pomůcky LifeTool prochází stálým vývojem. K tomu je třeba dalších schopných lidí. Hledáme proto dobrovolníky, třeba z řad studentů IT, tedy těch z vás, jimž je či bude počítač vpravdě nástrojem k životu. Vaše ochota a schopnost spolupráce na vývoji pomůcek LifeTool pomůže zprostředkovat nástroje k životu i těm, kteří mají o něco těžší výchozí podmínky.

Kontakt: Poradna LifeTool, Mgr. Martina Moravcová, lifetool@diakoniece.cz, 776 264 536 ■

ČLOVĚK JE TVOR

ČLOVĚK JE TVOR, KTERÝ HLEDÁ SMYSL v duchu SOR M. Vymětal

Úvod do tématu

Vidět ve svém životě smysl je jednou z nejdůležitějších věcí vůbec. Psychoterapeut Viktor Frankl definoval touhu po smyslu života jako základní potřebu člověka. Každý člověk potřebuje vědět, že jeho život má nějaký hlubší smysl. Když ho pocítuje, prožívá svou hodnotu a význam. Víra nás učí, že tento smysl lidskému životu dává Bůh. Naopak pocit, že vlastní život smysl nemá, je jedním z největších problémů současnosti. Absence smyslu života působí ztrátu radosti ze života i práce a to, že člověk dává přednost krátkodobým uspokojením před náročnějšími dlouhodobými, požitkům před žitím. Se smyslem života souvisí i pocit štěstí. Ten obvykle nenastává, když je samo štěstí cílem života. Je to doprovodný pocit člověka, který jde ve svém životě za hodnotnými cíli. Pociť štěstí souvisí s tím, jaký postoj člověk ke svému životu zaujímá – zda si myslí, že jím život vládne, nebo zda k němu zaujímá aktivní postoj. Jenže odhalit skutečný smysl vlastního života je velmi těžké, stejně jako o něm mluvit. Na otázku po smyslu života obvykle oči těkají, nohy šoupají a mozek přemýšlí, jak to celé zvrátit v žert. V církvích se navíc často poskytují nábožensky přetížené odpovědi o smyslu života i těm, kdo se neptali, odpovědi, které jako by vůbec s „normálním“ životem nesouvisely. Při přemýšlení o smyslu života může člověku pomáhat právě rozhovor s druhým, protože druzí často vnímají mé talenty, chyby i smysl mého života přesněji než já sám.

Pokyny pro vedoucího

Připravit vhodné prostředí – místnost, kde se budou moci účastníci v klidu spolu bavit (možná např. tichá hudba jako kulisa). Vytvořit atmosféru důvěry – zdůraznit, že to, co zazní v rozhovoru, zůstane tajemstvím. Účastníci rozdělení do dvojic se mohou bavit o citátech – jak je chápou, co pro ně znamenají. Poté dojde na otázky s citáty spojené. Zde sdílí jeden druhému, co si myslí. Nakonec vždy jeden hovoří o sobě (asi 5-10 minut podle věku účastníků) a druhý mu pouze naslouchá a povzbuzuje ho slovy „pokračuj, poslouchám“. Poté si role vymění.

Možné pomůcky

- „Nějaké otázky?“ – povídka R. Fulghuma (viz. <http://rf.zpc.cz/?code=0025>)
- vtip Vladimíra Jiráka z knihy Knížka pro blázný (Paseka 2006) - v zahradě psych. kliniky říká pacient Freudovi: „Celou noc jsem přemýšlel, proč je člověk na světě, už jsem na to přišel. Člověk je na světě proto, aby dělal druhým lidem radost! Já vím, že to je zase volovina pane doktore. Ale já si nemůžu pomoci.“

List pro účastníky

Motivační citáty:

Vodácké pravidlo, které mě naučil kamarád Baz, skvělý profík, když mě učil sjíždět peřeje: ...Když plujete po řece, zajedte občas ke břehu a tiše sedte, pozorujte řeku a přemýšlejte o tom, kde jste byli a kam jedete a proč a jak.

Robert Fulghum

Zkušenosti, které bychom my dospělí měli sdělovat mladým, nezní „Život už s vašimi ideály zatočil“, nýbrž „Pevně zapusťte kořeny do svých ideálů, aby vám je život nedokázal vzít!“

Albert Schweitzer

Citáty k diskusi (3 citáty, 2 otázky):

Každý člověk, který projde tímto životem, tu nevědomky něco zanechá a něco si odnese. Většinu z toho něčeho nemůžeme ani vidět, ani slyšet, ani spočítat. Při sčítání lidí se to neobjeví, ale nic bez toho nemá smysl.

Robert Fulghum

Co bys chtěl, aby po tobě zůstalo v životě?

Přestože si to ani neuvědomujeme, vyplňujeme důležitá místa v životech druhých lidí.

Robert Fulghum

Pro koho ze svého okolí jsi důležitý, důležitá?

Šťěstí je úrok z dobře investovaného života. Duncan Stuart

Témata k rozhovoru

Jaké jsou tvé vlastnosti, jaké jsou tvé silné i slabé stránky, čeho se obáváš, co by sis přál? Kdo jsi – nejen na povrchu, ale i uvnitř...

Obrácení Saulovo aneb V čem se nezměníme

Pomůcky:

prázdná obálka se známkou, pracovní list, psací potřeby

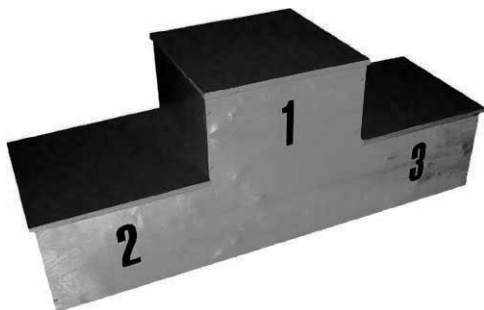
Postup:

Vedoucí rozdává účastníkům prázdnou obálku se známkou a list, na němž je obrázek či piktogram stupňů vítězů, pračky a popelnice. Účastníci přiřipí k obrázkům své povahové vlastnosti – co se jim na sobě líbí, co by chtěli zlepšit (vyprat) a kde vidí své chyby. Text zalepí do obálky a nadepíše svou adresu. Vedoucí po čase (za tři měsíce, za rok) dopisy rozešle a účastníci se budou moci zamyslet nad tím, jak se mezitím změnili oni a jejich ideály. Co se jim podařilo alespoň trošku vyprat? Samotný účastník může obálku vložit do knihy, kterou zřídka používá. Jistě tak na ni časem – náhodou – narazí.

Text Sk 7,58-8;3 9,1-20

Když se mluví o obrácení na víru, často se lidé domnívají, že obrácení znamená úplnou proměnu – jako by se člověk obrátil naruby a jeho osobnostní a morální kvality raketově vzrostly. Jako bychom zapomínali, že život je proces, v němž změny nastávají pomalu. Některé změny navíc nenastanou nikdy. Pohledme na Saula-Pavla: Ten byl před svým obrácením velmi horlivý a zbožný mladý muž, vzdělaný a inteligentní. Po svém obrácení byl neméně zbožný, inteligentní, vzdělaný i horlivý. Jenže Saul před svým obrácením je nám vykreslen skoro v démonských rysech: Jeho horlivost je nesnášenlivá, křesťany pronásleduje, kde jen může, a dělá si nepřátele mezi cizími i vlastními (co si o Saulovi asi myslel jeho tolerantní učitel Gamaliel Sk 5,38b-39?). Už před svým obrácením zřejmě Saul dobře věděl, co křesťané učí. Když je vyslyšel, dozvěděl se jejich názory. Zdá se, že podle Saulovy radikality bojoval už v té době s výčitkami svědomí, které ho nejprve naopak zatvrzovaly. Takto to vyjádřil básník Machar (Pavel v Aténách): „Já stál a díval jsem se na popravu, a k nohám mým si položili roucha, kdož kámen metat chtěli. Od té doby moje dny byly neklidné a noci snů hrůzných plné.“ Po obrácení ovšem zůstaly i Saulovy negativní vlastnosti – byl až příliš horlivý, takže si znovu znepřáteloval jak cizí (kolikrát třeba Židy), tak i své vlastní – v Pavlových epištolách se dočteme, s kolika křesťany byl ve sporu, napomínal veřejně i apoštola Petra (Gal 2,11n). Zdá se, že výčitky svědomí trápily Pavla celoživotně (tak lze interpretovat 1Kor 15,8-9 i 2Kor 12,7). Důležitou křesťanskou vlastností je pravdivost k sobě. Když člověk přijme své vlastnosti bez falešné pokory i pýchy, stává se teprve autentickým a jeho špatné povahové vlastnosti se teprve mohou proměňovat a ohlazovat ke svým lepším variantám (hamižnost v šetrnost, zbabělost v opatrnost, zbrkllost v odvahu, upovídánost v otevřenost apod.).

Jak se vidím
Mé nejlepší vlastnosti

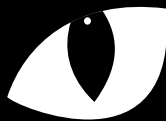
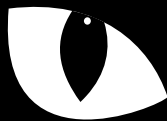
Co by chtělo zlepšit

INSTANTNÍ PROGRAMY

Moje chyby

Skupina sportovně založených členů ČCE se rozhodla v roce 2014 uspořádat první mezinárodní evangeliádu.

LEH a FEH

Po dvou letech se nebudou střídat letní a zimní hry, jak jsme tomu zvyklí u klasické olympiády. Evangelická varianta počítá s **Farářskými evangelickými hrami** (FEH) a **Laickými evangelickými hrami** (LEH). Momentálně probíhá tvrdá teologická diskuse na téma: „Kdo byl dřív – kněz či laik?“ Podle výsledku budeme mít v roce 2014 LEH nebo FEH.

MEZINÁRODNÍ EVANGELICKÉ SPORTOVNÍ HRY

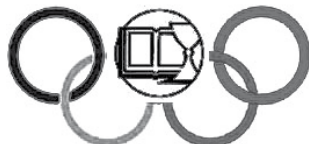
V čem se příští 4 roky trénovat?

Jisté jsou prozatím tyto disciplíny. Na FEH se prosadil **farářský šestiboj**:

- Lutherův hod kalamářem
- 110 metrů běh přes lavice
- šermování veršíky
- běh po vodě
- sycení zástupů
- nácvik vánoční hry s vylosovanými dětmi

Na laiky klade LEH vyšší nárok **chrámovým sedmibojem**:

- metání peněz do sbírkového košíčku
- štafeta Jericho
- skok z kúru
- kamenování
- úklid kostela na čas
- synchronní přijímání dvojic
- krasomodelní

první návrh loga her

Sardele na Evangeliádě?

Skupina recesistů navrhuje zařadit do her i populární týmovou hru „na sardele“. Výbor pro lidská práva se však brání. „Dokud se na naše zasedání nedostaví vítězové celostátní soutěže v této hře z let 1967, 68, 81 a 93, neuvěříme, že tato hra je bezpečná,“ řekl nám mluvčí Výboru.

Volba rozhodčích a místa

Jako rozhodčí budou osloveni faráři všech zúčastněných církví. Díky jejich autoritě se zamezí zbytečným hádkám na sportovišti a budeme vzorem nekřesťanskému světu. Z naší denominace by měli být vybráni **Jaroslav a Martin Férovi**. O jejich smyslu pro fair play nemůže být pochyb. A kde se bude konat 1. Evangeliáda? Za favority považujeme německý **Wittenberg**, švýcarskou **Ženevu** a český **Husinec**.

Valíte bulvy? Máte nové podněty pro naši investigativní práci? Chcete se zapojit do týmu? Napište do redakce Evangelických Bulev: e-bulvy@centrum.cz.

KOUSACÍ A POŽÍRACÍ TOUHY

Marie Medková

foto: Eva Medková

Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili. Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete. (Gal 5,13-17)

V koruně ořechu skryto mezi listím číhá koťátko. Upřeně pozoruje kosa o tři větve nad sebou. To by byl úlovek! Příkrčí se a pomalu se plíží nahoru po kmeni. Už jen půl metru... Frrrnrk! Černý kocour ho z druhé strany neopatrně vyplašil. A teď se ještě žene na milé kotě. Oba vřískají a perou se.

Touha mít navrch. Touha ranit druhého, když něco ranilo mě. Černý kocour z našeho

ořechu i elitářské křesťanské skupiny z Galacie. Tyto touhy je spojují. Chceš mít taky někdy navrch? Takové chtění je přirozenou součástí tvé osobnosti. Přirozené se ale nerovná dobré. Mít navrch a být „ten lepší“ jsou kousací a požírací touhy.

Asi by ses vysmál omluvě člověka, který by tě zbil a pak by přišel: „Ne, nechtěl jsem ti ublížit, jen jsem chtěl, abych se cítil líp. Nemožu za to!“ Přirozenost nepřemýšlí a nevolí. Člověk ale může. Když řekneme, že jsme svobodní, znamená to, že víme, co děláme, napsal americký filosof Will Durant.

Můžeš se cítit líp, aniž bys druhého srážel?
Neptej se: Jak ho dostanu?
Ptej se: Proč ho koušu? Proč mu chci ublížit?
Proč chci mít navrch?

Účinnější než srážet druhého je sám růst. Být svobodný od své malosti, zlosti a touhy mít druhé pod palcem. A cestovat s druhými ke společnému dobru za pomoci Božího Ducha. ■

GRENOBLE A L'ÉGLISE RÉFORMÉE

Anna Kratochvílová

V Grenoblu žiju už tři roky a poznala jsem mnohá křesťanská společenství. Vyprávět vám budu o tom prvním, které jsem si našla na internetu ještě před odjezdem z Čech. L'Église réformée neboli Reformovaná církev je „oficiálním“ partnerem ČCE a průměrný evangelík by se zde měl cítit jako doma, ač mu možná bude trochu chybět práce s biblí (přinejhorším si založí vlastní studijní kroužek, jako jsem to udělala já) a s tím, co uvízlo v hlavě ještě z konfirmace si bude připadat jako génius.

Se svými 450 tis. členy je největší protestantskou církví ve Francii. Ve výsledku ale představuje jen kapku v moři věřících (katolíci 55 mil., muslimové 5 mil.). Reformovaní navazují přímo na Lutherovu a Kalvínovu reformaci, v současném uspořádání existuje církev od roku 1905, kdy byla uzákoněna odluka církve od státu.

V ideálním případě se zde užívá čtyři faráři: jeden pracuje s mládeží a dětmi, druhý se stará o charitu, třetí o duchovní život ve sboru a čtvrtý o ekumenické vztahy.

Charitativní činnost, které se sbor věnuje, je působivá a pomáhá spoustě potřebným. Velkou pozornost si získali cizinci. Sbor se pravidelně účastní tzv. Kruhu ticha, manifestací na podporu ilegálních přistěhovalců. Existuje také peněžní fond, z něž mohou získat dary nebo bezúročné půjčky ti, kteří nezapadají do kritérií státu a ostatních organizací a ocitnou se v neřešitelné situaci. Sbor provozuje obchůdek s potravinovou pomocí a podílí se na chodu secondhandu s použitým oblečením. Sympatický je i fakt, že tento obchod zaměstnává lidi v těžké životní situaci a umožňuje jim tak získání seriózních zkušeností a následný vstup na trh práce.

Mnoho aktivit je zaměřeno na starší členy sboru: pravidelný společný oběd první neděle v měsíci (no, ten by měl být pro všechny, ale většinou tam jsme mí přátelé seniorů).

Degustace fondue na mládeži

ři a já) a propracovaný systém návštěv, který umožňuje prolínání generací, brání samotě a obohacuje zúčastněné. Netřeba říkat, že všechno stojí a padá s ohromným nasazením dobrovolníků. Každý rok také přijíždí nový dobrovolník nebo dobrovolnice, kteří za byt, stravu a malé kapesné pomáhají zejména v práci s dětmi a mládeží a přitom mohou vylepšit svou francouzštinu.

Mládež se schází mnohonárodnostně pestrá ke schůzkám každý čtvrtek večer. Jako další akce ostatních skupinek bez ohledu na věk, program vždy začíná jídlem. Každý přinese něco a výsledkem je královská tabule.

Reformovaná církev se vyznačuje svobodomyšlností takřka bez hranic, všichni se obracíme k laskavému Bohu (Otcí, Synu a Duchu), který nás spasil pro svou dobrotu a milost a přijímá nás takové, jací jsme. Jednoduchost vyznání občas bývá trnem v oku mladším protestantským obrozeneckým církvím (které nicméně čas od času ráda navštívím), vzniklým v druhé polovině dvacátého století, kterým podobný přístup připadá vlažný a nedůsledný.

Jak je to doopravdy, ponechám na vašem posouzení. Jisté je, že v reformovaném kostele vás přivítají s otevřenou náručí.

Více informací na <http://protestants-reformes-grenoble.fr/>

VÍRA-BEZ VÍRY-S VÍROU-VÍRU-VÍRO!...

A. Matějovská

„Milá dívko, dbej více na to, co je v srdci, než na to, co je na rtech a v kapse. Mládenec, kterého vidíš v kostele, je žádoucnějším ženichem než ten, který je lvev v síni taneční. Člověk opravdu pobožný neumí snad tak příjemně bavit jako svěťák, ale umí lépe žít, šlechetněji jednati, a poctivěji pracovati.“ Určitě si každý křesťan mnohem raději najde svou lásku mezi svými - v církvi. Ale to by si musel vzít nějakou šťabajznu třetí generace nebo někoho ze své rodiny. Je nás málo. V mládeži, ve sboru, v církvi... Však to známe, jak to chodí. A pak taky poznáváme spoustu úžasných lidí mimo církev. Opravdu musíme lovit jen v domácím rybníce? Ne! Ale musím si dát bacha, vždyť chci nadále chodit do kostela, a to může být velký boj! Mít rád taky znamená sdílet se. A to asi v takovém případě snadno nepůjde... Farář tě určitě pochválí, když si najdeš svého miláčka mimo církev a přivedeš ho do sboru. Na to jsou však naše síly krátké.

Je fakt těžký, když mi někdo ve sboru řekne o mém milém: „Věř, že nic není tou měrou důležitou pro tvou budoucí bezpečnost, jako to jedno: Boj-li se Boha nebo ne.“ Já to vím. Ale třeba nechci, aby byl bohabojný. Nebo si nedokážu takového najít. Taková moudra mě opravdu štve a nevím co s níma. Říká se, že láska hory přenáší. Kdyby tak přinášela i víru! Stejně si s tím nevím rady. Je to stále stejně aktuální a jednoduché řešení v nedohlednu. Že bychom sáhli zase k těsnějším pravidlům - křesťana ano, nekřesťana ne. Jak by to tu asi vypadalo?

Je opravdu tak důležité orientovat se podle víry i ve vztahu? Mám odmítat nekřesťanský vztah? Babička by mi poradila. Co poradíš ty?

Zdroje: Fr. Kozák: MARTA. Zlatá kniha pro české dívky a matky. ■

božský vtipy

A TASTE OF HONEY...

Klára Schneiderová

...tasting much sweeter than wine... V tom si notují Šalamoun, Beatles i Medvídek Pú – a ti většinou uhodí hřebík na hlavičku; zvláště pokud jde o písně. Ostatně broučí verze je opravdu jako vystřižená z Písně písní, kde milý s milou sdílají „laskání lepší než víno“ a nalézají navzájem „pod jazykem med a mléko“. Lingvistickou stopu sladkého a orientálního zaslíbení ze zaslíbené země najdeme dodnes v románských líbáncích, například kastilském „luna de miel“.

Izraelité si na med potrpěli odjakživa. Už mana na poušti prý byla chuťovou předzvěstí „mlékem a medem oplývajícího“ cíle. I proto byla vzácná pochoutka přirovnávána k Božím nařízením „sladším než včelí med z plástve“ a jako symbol bohatství podle levitských zákonů vyloučena z obětních darů. Za časů proroka Ezechiele už se s medem čile obchodovalo a v kraji mezi Šáronskou doli-

nou a Golanskými výšinami vyrůstala nejedna Debora, pojmenovaná po jeho pilných a medonosných původcích, ať už divokých či ochočených. Sběr medu ovšem žádný med nebyl; a tak kdo nechtěl být samé žihadlo nebo se zaplést do nesnází se sladkými hádankami jako Samson, přírodně neměl rád kobylky na medovo jako Jan Křtitel, dal radši přednost sladkým sirupům, kterým se říkalo dibs; vyráběným z hroznů, granátových jablek nebo datlí. Jenže nic naplat, každá plástev medu má svůj rub i líc a když člověk jí jen „med a kondenzované mléko“ a „s chlebem se neobtěžuje“, sladká laskomina, co hladovému „rozjasňuje oči“, je „lahodou duše a uzdravením kostem“, připomíná najednou sytému „rty cizí ženy“, které jsou „hořké jako pelyněk“. Potom nezbyvá, než s mlsáním počkat, než bude jedenáct. To vám řekne i medvěd s nepatrným rozumem. ■

kalichovka

A		3		•					
B	•						5		
C	5	•							2
D			1	9	•	4			3
E	3				•				9
F	6			3	7	•	1		
G	2							•	1
H			•						6
I						•		4	

- A. hubených let v Egyptě (Gn 41)
 B. jazyků lidstva při stavbě Babelu (Gn 11)
 C. dnů obřezání Izáka (Gn 21)
 D. počet Mojžíšových knih
 E. synů Lii (Gn 30)
 F. Izákových synů (Gn 25)
 G. bočníků pro zástupy (J 6)
 H. počet evangelíí
 I. Noeho synů (Gn 9)

DŮM SE ZELENOU STŘECHOU

Olcha Richterová

Dokument o návratu do dětství v předválečném Liberci – Reichenbergu a o pracně vybudovaném přátelství dvou Češek, Němky Isy a židovky Edity, je nevšední hlavně díky osobě Isy Engelmannové. Ta se před důchodem rozhodla znovu objevit svou původní vlast; místo, které si člověk nevybírám, ale je do něj vsazen, dostává ho darem. Díky ivysílání České televize je hodinový film Blanky Závitkovské přístupný přes internet, premiérově byl odvysílán 11. února 2010.

I pokud vás nezajímá problematika odsunu, ztráty domova a na druhé straně německé viny, „Dům se zelenou střechou“ rozehrává i mnoho jiných témat. Pro mě byla v dokumentu nejsilnější myšlenka, kterou žádná postava neříká, ale Isa jí žije: S láskou lze překonat téměř cokoli. Banální? Jenže Isa se díky její srdečnosti a pokoře podaří získat důvěru skeptické Edity, která holokaust sice Němcům nikdy nezapomene, ale už ví, že nejsou všichni stejní. Isa také sestaví seznam židovských obětí šoa z Liberce, zároveň se ale snaží udržovat i německý odkaz v liberecké krajině. Leitmotivem filmu pak je dům, v němž Isa navzdory válce strávila krásné dětství, a do něhož se chtěla ještě jednou vrátit. Měla štěstí, podařilo se jí to.

Film si nehraje na smíření všech se všemi. Isa sama říká, že při každém příjezdu do Liberce si znovu uvědomuje, že to není jako za jejího dětství – všude jsou samí Češi. Záběry z doby, kdy většinu obyvatel Reichenbergu tvořili Němci a Židé, ať už se jedná o vítání Henleina, vypálení tamní synagogy nebo nedělní korzo, zase připomínají, co vyhnání sudetských Němců předcházelo. Měli bychom si připomínat obojí.

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/20956226992-dum-se-zelenou-strechou/?streamtype=WM3>

EASTER IN AMERICA

Barb Iverson

Easter and Christmas are the biggest holidays for the church in America. Many people who don't normally attend church show up then. Easter Sunday is culturally recognized as the beginning of spring, so women and girls wear new spring dresses to church on Easter, even if the weather is still cold and wintry.

The Sunday before Easter is Palm Sunday, celebrating Jesus' entry into Jerusalem on a donkey. Children are given palm leaves in Sunday School and are told the story. The following week is called Passion Week. Maundy (or Holy) Thursday remembers the Last Supper Jesus ate with his disciples. Good Friday commemorates the day of Jesus' death. When I was a child we went to a very early service on Good Friday that ended with a quiche breakfast for everyone.

Easter
attend church
show up
Palm Sunday
Maundy Thursday
Good Friday
Last Supper
mid-morning
quiche
resurrection
egg hunt
lamb cakes
Easter Bunny

The E.N.D ukazuje současný kult mládí, krásy a bohatství na vrcholu těsně před pádem. Black Eyed Peas (dále jen „BEP“) dělají hudbu pro posluchače (ne jako jiní pro peníze) a mixují tak, aby nebyli zaměnitelným produktem, ale pestrou, dle jejich slov, neustále se měnící energií. Název alba je paralelou: END jako konec a E.N.D jako energy never dies. Netřeba hledat filozofickou hloubku slovní hříčky. Sami ji definovali jako: „nekonečný proces žití mladých, jejichž chuť žít (radovat se) nelze zastavit“.

„I got a feeling“ je hymnou příznivců taneční hudby. Textově prostoučká tuc tuc písnička, která ladivě zní do uší. Je slyšet, že BEP mají hiphopové kořeny. Zamiloval jsem si track „Ring a Ling“ s melodií imitující zvonění mobilu a hovorem mezi zamilovanou Fergii a zvrhlým rapperem „You don't wanna have sex with me, then why you keep texting me“.

Na E.N.D mě nejvíce bavilo aranžmá skladeb. Ať jde o deformované hlasy skrz syntetizátor (éra Eifel 65), elektrické klávesy (či, teď pozor, nefalšovaný klavír), kratičké neoposlouchané elektronické melodie. Fergie zdařile střídá chraplavý zpěv s čistější formou hlasu. Chtě nechtě místy cítíte zbytečné textové výlevy laděné do vulgárního hopu. Hudební recenzenti vyrukovali, že E.N.D vykrádá ostatní DJ's a R'N'B skupení. Mě naopak potěšily textově dokonalé „One tride“ či „Now generation“. Písnička, kde lítají verše jako „Checkin' my account, loggin' in and loggin' out ... Myspace is your place, facebook is that new place... I want the cold hard cash, I want, I want I want it now ...“

E.N.D není hloupé „disco“, jak by řekli ortodoxní „subkulturáři“, ale pod prachem schovaný klenot. Symbióza černé hudby a kultu horečky sobotní noci. Deska má zatraceně líbivý obsah a bude se na ni pařit i za deset let. Textově je vysoko nad standardem v žánru. Album navíc ilustruje paradoxy digitální doby, v níž žijeme... a proto „Let the beat Rock“.

An American's view

Velikonoce

chodit do kostela

ukázat se, někde se objevit

Květná neděle

Zelený čtvrtek

Velký pátek

Poslední večeře

dopolední

slaný koláč

vzkříšení, zmrtvýchstání

hledání schovaných kraslic

beránek (piškotový)

velikonoční králík

While there is always a normal mid-morning service on Easter, many churches also have a sunrise service to celebrate the resurrection. In Protestant churches, the Easter greeting is: “He is risen!” “He is risen, indeed.”

Eggs are everywhere around Easter. They are simply dyed with special bright colors. Easter Egg Hunts for children are common, but not always at churches. Lamb cakes are very rare, but my mom made one every year—I was happy to see them when I moved to Prague. My parents would hide eggs and baskets of candy and small gifts in our home for my brother and me to find on Easter morning when we were children. Other families do the same. The Easter Bunny is a cultural icon, but not taken very seriously. For believers and non-believers, Easter is a symbol of new life. ■

Chcete spíš syna, nebo dceru?

Na světě je míň a míň žen. Nevěsty chybí a budou chybět nejenom v Číně a v Indii, ale třeba i v Srbsku nebo Arménii, Cruzii nebo Ázerbajdžánu. V poměru k počtu mužů dnes žen a dívek chybí kolem sto milionů. Jak to? Je normální, že se na 100 holčiček rodí 103–104 chlapečků. Příroda tak vyrovnává vyšší dětskou úmrtnost kluků. V některých částech Číny a Indie je ale poměr 100:125, někdy i ku 130. Levná ultrazvuková vyšetření ve společnostech, kde rodiny chtějí mít syny zejména proto, že se o ně ve stáří postarají (zatímco dcera podle tradic odejde k rodině manžela), umožňují selektivní potraty. Stejně tak jsou běžné i vraždy novorozeneých holčiček – a následné sebevraždy mladých matek, u nichž se spekuluje, že za nimi je neúnosný pocit viny.

Dominik Duka

Tak se jmenuje nový arcibiskup pražský, který funkci převzal po Miloslavu Vlкови. Je příslušníkem řádu dominikánů.

www.e-cirkev.cz

ČCE má nové webovky. Do sekce mládeže se dostanete přes „Lidé ČCE“ nebo když napišete <http://mladez.e-cirkev.cz>. Na stránkách najdete i blogy, třeba blog farářky mládeže nebo různých představitelů církve.

O POHÁR OREBITŮ

Iveta Dufková

V Třebechovicích p. O. se 20. 2. léta Páně 2010 uskutečnil již 8. ročník turnaje v sálové kopané „O pohár Orbitů“. Na první pohled se může zdát, že jde čistě o mužskou záležitost, ale celou akci měla pod palcem žena (a nejedná se o mužatku :-D). Týmů bylo osm. Abychom je nabudili k podání co nejlepších výkonů, vystavili jsme ceny plus vytouženou trofej hned u vstupu do tělocvičny.

Hrát se začalo asi v 10.00 a neskončilo se, dokud nebyly všechny bitvy dobojovány. Rozhodčí si pochvaloval férovost boje kterou dozajista zapříčinila přítomnost hráče Mirka Féra, a skutečnost, že vulgarity byly omezeny na minimum. Naproti tomu hráči ocenili profesionalitu a takřka otcovský přístup rozhodčího.

A jak to všechno nakonec dopadlo? První příčka patřila Dynamu Polabí, hned za ním skončil Krakonoš Team, poté Chrudoši, Trutnov, Pardubice, Kraslice, Chlívčec a Smrtáci HK seniorátu, kteří po roce obhájili své prvenství, bohužel z toho špatného konce (holt nepatří ke sběračům titulů).

A na závěr by nemělo chybět malé zhodnocení: nejmladší fanynce bylo střídavě od 2 do 4 let, během turnaje spláchla záchodová splachovadla přesně 239x, hráči naběhali 457 km po hřišti a 654 mimo něj a vypilo se rekordních 56.4 l potu. Zkrátka a dobře to byla velice podařená akce a pro velký úspěch se bude konat příští rok zase, takže začněte trénovat. :-)

Dynamo Polabí

SEPRAM aneb seminář pro pracovníky s mládeží

Jde o soubor **4 víkendových seminářů** ve dvou letech. Semináře probíhají o prodloužených víkendech na jaře a na podzim. Během 3-5 dnů účastníci absolvují přednášky, praktická cvičení, mohou si vyzkoušet nově načerpané vědomosti a vyměňovat své zkušenosti a vzájemně se učit.

Program seminářů připravuje tým zkušených pracovníků s mládeží (Filip Keller, Michal Šourek, Miki Erdinger, Marie Medková). Na semináře jsou zváni externí přednášející – jak faráři ČCE, tak laici, kteří mají zkušenosti nebo jsou profesně spjatí s daným tématem (pastorace, psychologie, fundraising, finance).

Cílem je otevřít mladým aktivním lidem nové obzory a ukázat jim jejich možnosti, zkvalitnit práci s mládeží v církvi.

Pracovníci s mládeží poznávají sami sebe a učí se na sobě pracovat. Dále se učí, jak nově a kreativně pracovat s Biblií, jak připravit pobožnost, bohoslužby. Naučí se myslet ekumenicky, otevírat se světu a šířit tak evangelium. Naučí se pracovat se svými vrstevníky a „podvrstevníky“, plánovat, organizovat a zajišťovat akce pro mládež, kulturní akce.

Cílová skupina je 16 – 25 let. Nejbližší díl je **7.–10. 5. 2010**. Hlásit se je možné na <http://prihlasky.evangnet.cz>.

Informatorium evangelicorum

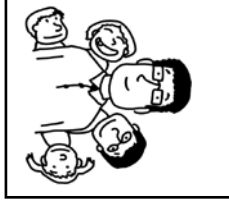
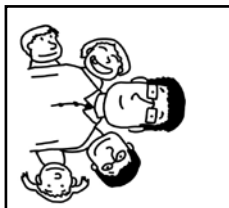
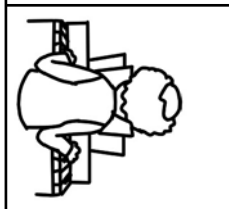
Florbalový SOM CUP proběhne v Brně Líšni v sobotu 10. 4. Více info na www.embs.cz.

Jednojsme v Duchu svatém?! SEDM chrudimského a královéhradeckého seniorátu v Hradci Králové, a to 16.–18. 4. 2010.

Benefiční festival MÁME NA TO?! 24. dubna 2010 v chotěbořské sokolovně. Přijďte svou účastí podpořit denní centrum pro lidi s postižením Benediktus a při tom se zúčastněte odpoledních workshopů (kreslení, židovské tance, korálkování, bubnování, hudební workshop) a večerních koncertů (Čava, Kacu!, Podobrazy, K.S.V., Black Unicorn). Více informací naleznete na stránkách festivalu www.mamena.to.wbs.cz či na fb-akci MÁME NA TO?!.

V termínu 23.–25. 4. 2010 se uskuteční Seniorátní dny mládeže jihočeského seniorátu na téma „Vánočka vs. mazanec“ ve Volyni. Více informací na webu jihoceska-mladez.evangnet.cz nebo na mailu sudsom@gmail.com.

Přijďte si zapoustevničit na brněnskou školku 28.–30. 5. na Blažkově.

**Celocírkvní akce pro mládež pořádané
Oddělením mládeže ČCE <http://mladez.evangelnet.cz>**

Kurz pro starší mládež

2.-9. 7. 2010; Křížlice

Vedení:

Biblický program:

Tematický program:

Cena kurzu:

Ivo Mareš, farář v Praze-Libni
Ondřej Macek, farář v Nosislavi
Petr Turecký, farář v Soběhrdech
student 1 400 Kč, pracující 1 700 Kč

Kurz pro mladší mládež

9.-16. 7. 2010; Křížlice

Vedení:

Biblický program:

Tematický program:

Cena kurzu:

Ondřej Zikmund, student ETF UK
Hana Chroustová, farářka v Šumperku
Lukáš Pěšout, farář v Telecím
student 1 400 Kč, pracující 1 700 Kč

Bigbítový kurz

16.-23. 7. 2010; Křížlice

Vedení:

Cena kurzu:

Michal Samiec
Daniel Matějka ml., farář v Moravci
2 300 Kč

Vodácká výprava

18.-25. 7. 2010; Sázava

Vedení:

Cena kurzu:

Jakub Skála, Jonáš Hájek
student 1 100 Kč, pracující 1 400 Kč

Sportovní pobyt evangelické mládeže

30. 7.-6. 8. 2010; Horní Čermná

Vedení:

Cena kurzu:

Tomáš Groll, bývalý předseda COM
Leonardo Tecca, farář v H.Vilémovicích
student 1700 Kč, pracující 2 000 Kč

Pobyt pro mládež ze Střední a Východní Evropy

7.-14. 8. 2010; Horní Čermná

Vedení:

Biblický program:

Volnočasový program:

Cena kurzu:

Marie Medková, farářka mládeže
Jiří Palán, farář v Huslenkách
Ondřej Srb
student 1 400 Kč, pracující 1 700 Kč

Divadelní Pilník

31. 7.-8. 8. 2010; Česká Lípa

Vedení:

Cena kurzu:

Jiří Bureš, farář v Chomutově
Zdeněk Turek, herec divadla
Rozmanitostí v Mostě
student 2 000 Kč, pracující 2 300 Kč

Bratrstvo, evangelický časopis pro mládež.

Vydává Synodní rada Českobratrské církve evangelické.

Grafická úprava: O. Fikejs, sazba a technická redakce: Jitka Čechová

Adresa redakce a administrace: Jungmannova 9, 111 21 Praha 1,

e-mail: bratrstvo@evangelnet.cz, tel: 224999273

Stránky na internetu: <http://bratrstvo.evangelnet.cz>

Celoroční předplatné 200,- Kč, jednotlivé číslo 20,- Kč. Vychází 10x ročně.

Tiskne Sprint servis, Praha 6. Přídělené registrační číslo MK ČR 5092.

BRATRSTVO

roč. 51/2010
číslo 4

ISSN - 1213-9351